

การศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*

A STUDY OF CONTENT PROBLEMS USED IN TEACHING CHINESE LANGUAGE AT THE MATHAYOMSUKSA 4 IN PHRANAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

ปิยธิดา สังสีแก้ว¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²

Piyathida Sangsikaew¹ and Napatsorn Luengsak Sri²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹⁻²Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: lnapatsorn@aru.ac.th

Received 11 May 2024; Revised 15 June 2024; Accepted 26 June 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และจัดทำเอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาจีนขึ้น ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 160 คน จากโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์ โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย โรงเรียนอุทัย โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” และโรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

* ปิยธิดา สังสีแก้ว¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี. (2567). การศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 4(3), 144-157.

Piyathida Sangsikaew and Napatsorn Luengsak Sri. (2024). A Study of Content Problems Used in Teaching Chinese Language at the Mathayomsuksa 4 in Phranakhon Si Ayutthaya Province. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 4(4), 144-157.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu/index>

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนด้วยแบบเรียนที่แตกต่างกัน แบ่งเป็น แบบเรียน 博雅汉语 (Boya Hanyu) แบบเรียน 快乐汉语 (Kuaile Hanyu) และแบบเรียน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) ซึ่งโดยภาพรวมแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ปัญหาของแบบเรียนนั้นส่วนใหญ่แล้ว คือ มีการเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนไม่ครบทั้ง 4 ด้านในเล่มเดียวกัน และเนื้อหาที่ขาดการสอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน

คำสำคัญ: ปัญหาเนื้อหา, การจัดการเรียนการสอน, ภาษาจีน

Abstract

This research aims to study the problems of content used in teaching Chinese subject, and created teaching material for Chinese subject to suit the needs of Mathayomsuksa 4 students in Phranakhon Si Ayutthaya Province. The data sample is collected from 6 high schools (Chomsurang Upatham School, Ayutthayanusorn School, Ayutthayawittayalai School, Uthai School, Sena “Senaprasit” School and Bang Pa-in “Rachanukroh 1” school) with 160 students. Tool used for collecting data were the questionnaire, statistics analysis are percentage statistics, averages, and standard deviations.

The research results found that the sample students are using different textbooks, divided into Boya Hanyu, Kuaile Hanyu, and Hanyu Jiaocheng. Overall, the sample students had the opinion that the biggest problem in the teaching materials is that there is not enough emphasis on the four skills of listening, speaking, reading and writing in the same volume. and the content lacks Chinese culture and history.

Keywords: Content problem, Teaching, Chinese

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศจีนได้ก้าวเข้าสู่การเป็นตลาดการค้าขนาดใหญ่ที่นักลงทุนแต่ละประเทศให้ความสนใจ ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่มีจำนวนผู้ที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มมาก

ขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการในประเทศจีนพบว่า ในปี พ.ศ. 2561 มีนักเรียนต่างชาติเดินทางไปเรียนในประเทศจีนราว 500,000 คน จาก 196 ประเทศทั่วโลก และในจำนวนนี้เป็นนักเรียนไทยถึง 28,608 คน สูงเป็นอันดับ 2 รองจากนักเรียนเกาหลีใต้ (วารสารวิทยุไมตรีไทย-จีนจากกรุงปักกิ่ง ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2564)

ภาษาจีนกำลังกลายเป็นหนึ่งในภาษาที่สำคัญที่สุดในโลก มีผู้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารถึง 1.3 พันล้านคนทั่วโลก ส่งผลให้จำนวนของผู้ที่สนใจศึกษาภาษาจีนได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในประเทศไทยเองภาครัฐก็ได้กำหนดยุทธศาสตร์ให้มีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2550 จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นไปอย่างแพร่หลาย มีการเปิดสอนภาษาจีนในทุกระดับชั้น ทั้งในสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน และกระจายตัวอยู่ทั่วทุกภูมิภาค (กฤตติกา เศวตอมรกุล, 2564)

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นไปอย่างแพร่หลาย ดังนั้นแบบเรียนวิชาภาษาจีนจึงมีหลากหลายรูปแบบตามไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มี การกำหนดอย่างชัดเจนว่าควรใช้แบบเรียนในลักษณะใดเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น ดังนั้นส่วนมากผู้สอนมักจะเป็นคนเลือกแบบเรียนด้วยตนเอง โดยอิงจากเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่สถาบันนั้น ๆ กำหนด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยใช้แบบเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ ข้อมูล และข้อเสนอแนะ ในการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยนำผลการวิจัยมาจัดทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ในขณะเดียวกัน ยังได้รับทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อประกอบการทำวิจัย เนื่องจากหนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ ในปัจจุบันยังคงมีปัญหาด้านความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งประเด็นแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยมีดังนี้

1. ธัญญรัตน์ มะลาศรี (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาแบ่งได้ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ปัญหาด้านครู: นักเรียนคิดว่าครูชาวจีนไม่สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารกับนักเรียนได้
- 2) ปัญหาด้านนักเรียน: นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านภาษาจีน
- 3) ปัญหาด้านเนื้อหา: นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียน ไม่ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร
- 4) ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้: นักเรียนเห็นว่าขาดแคลนโปรแกรมสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ เพื่อการพัฒนาภาษาจีนด้วยตนเอง

2. ธุมวดี สิริปัญญาธิติ ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว และจันทิมา จิรชูสกุล (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า

1) ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนขาดความพร้อมในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศขาดความเข้าใจในภาษาจีน จึงไม่สามารถวัดและประเมินการสอนของครูผู้สอนได้ อีกทั้ง โรงเรียนยังขาดครูสอนภาษาจีนแบบระยะยาว ทำให้การวางแผนการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่อง

2) ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน พบว่า เกิดความซ้ำซ้อนและความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหา จำนวนคาบเรียนภาษาจีนไม่เพียงพอ ขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวนแบบเรียนไม่เพียงพอ ครูผู้สอนขาดประสบการณ์สอน ส่งผลกระทบต่อการเรียน

3) ด้านตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า การเลือกใช้ตำรา/แบบเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้เรียน จึงทำให้ตำรา/แบบเรียนของแต่ละโรงเรียนไม่เป็น

มาตรฐานเดียวกัน และกว่าร้อยละ 50 มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551

3. สุริพร ไตรจันทร์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในยุคปัจจุบัน ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีได้มุ่งเน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เน้นเขียน-อ่านมากกว่าการฟัง-พูด

4. หวังซี (王曦) (2010) ได้ศึกษาปัญหาของการเขียนตำราภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยได้ระบุปัญหาที่ใช้ในการเขียนตำราเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นมีปัญหาทั้งสิ้น 4 ด้าน คือ 1) ปัญหาด้านกฎการออกเสียงของคำ 2) ปัญหาด้านการอธิบายคำศัพท์ 3) ปัญหาด้านการอธิบายกฎทางไวยากรณ์ และ 4) ปัญหาด้านการใช้ภาษาในบทเรียนของตำราภาษาจีนระดับต้น

5. เฉินหลิง (陈凌) (2008) ได้วิเคราะห์ปัญหาดำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยได้ใช้ตำราเรียน 初级汉语课本•汉语读写练习 ในการศึกษา จากการศึกษาพบว่าปัญหาดำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นประกอบไปด้วย 1) ปัญหาด้านการเรียกชื่อ 2) ปัญหาด้านการแปล 3) ปัญหาด้านเครื่องหมายวรรคตอน 4) ปัญหาด้านลำดับขีด และ 5) ปัญหาด้านไวยากรณ์

6. เคอซิวฉิว (柯绣球) (2011) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ตำราของสาขาการสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า ตำราเรียนภาษาจีนที่ตีพิมพ์ที่ประเทศจีนนั้นมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนมาก มีเนื้อหาด้านวัฒนธรรมไทยค่อนข้างน้อย ไวยากรณ์มีจำนวนมาก อีกทั้งยังใช้คำอธิบายที่ยาก คำศัพท์ต่อ 1 บทเรียนมีจำนวนมากและบทเรียนมีความยาวเกินไป ส่วนตำราเรียนภาษาจีนที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยนั้นเนื้อหาที่ไม่ทันสมัย มีการใช้ภาษาไทยในตำรามากเกินไป อีกทั้งยังใช้ภาษาไทยในการกำกับการออกเสียง นอกจากนี้แล้วนักศึกษาร้อยละ 18.59 เห็นว่าเนื้อหามีความง่าย ร้อยละ 17.71 เห็นว่าเนื้อหาเขียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมากจนเกินไป

จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการสอนทั้งที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยเองและที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยนั้นล้วนยังคงมีปัญหาอยู่ไม่มากนักน้อย ดังนั้นการจัดสรรเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนจึงมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ห้องความรู้ของผู้เรียนเกิดความต่อเนื่อง สามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาจีนของตัวผู้เรียนเองได้ในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีเรียนในวิชาภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 160 คน จำนวน 6 โรงเรียน

ตารางที่ 1 แสดงประชากรกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	40
โรงเรียนอยุธยาสุวรรณ	21
โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	31
โรงเรียนอู่ไทย	11
โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”	28
โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1”	29

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและหนังสือแบบเรียนที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาจีน และตอนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้วิธีการประเมินผลแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) และปลายเปิดตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

3. การสร้างและทดลองเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยมีการตั้งคำถามในการวิจัย ศึกษาปัญหาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและเอกสารประกอบภาษาจีนที่ใช้สอนในประเทศไทย ในระดับมัธยมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน และสร้างแบบสอบถามปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยยึดตามวิธีการประเมินผลแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) และปลายเปิดตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

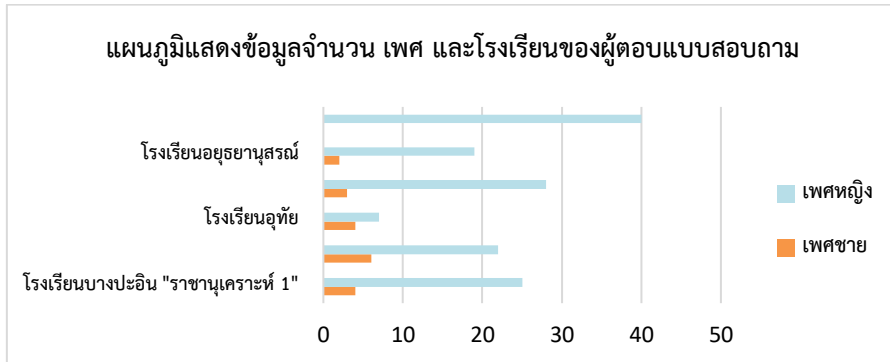
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้แบบสอบถามคืนจำนวนทั้งสิ้น 160 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติร้อยละ (Percentage) โดยจำแนกตามเพศ โรงเรียน และแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาจีน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงถึงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. การสร้างเอกสารประกอบการสอนจากผลสำรวจ ผู้วิจัยทำการจัดทำเอกสารประกอบการสอน โดยแบ่งตามเนื้อหาได้ทั้งหมด 8 บท จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และส่งมอบให้แก่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และจัดทำเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัย โดยแบบสอบถามได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงข้อมูลจำนวน เพศ และโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกเป็นแต่ละโรงเรียนได้ดังนี้

โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 40 คน (ร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่าง) อัตราผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงร้อยละ 100

โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 21 คน (ร้อยละ 13.13 ของกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งมีอัตราของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวน 2 คน (ร้อยละ 9.52) และเพศหญิงจำนวน 19 คน (ร้อยละ 90.48)

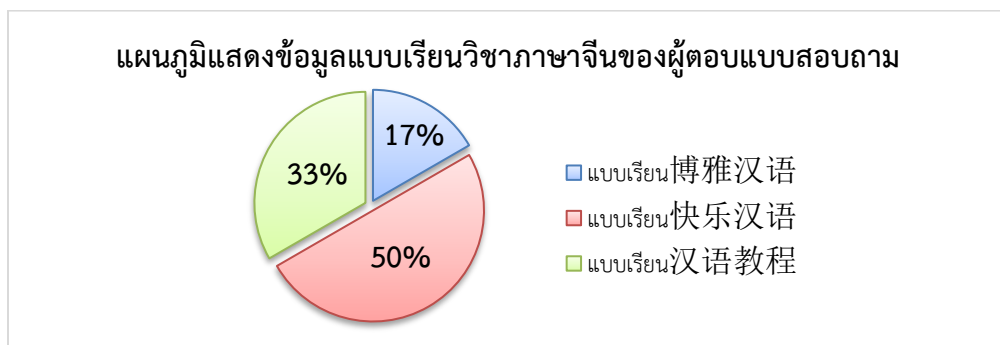
โรงเรียนอุทัยวิทยาลัย มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 31 คน (ร้อยละ 19.38 ของกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งมีอัตราของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.68) และเพศหญิงจำนวน 28 คน (ร้อยละ 90.32)

โรงเรียนอุทัย มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 11 คน (ร้อยละ 6.88 ของกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งมีอัตราของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวน 4 คน (ร้อยละ 36.36) และเพศหญิงจำนวน 7 คน (ร้อยละ 63.64)

โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 28 คน (ร้อยละ 17.5 ของกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งมีอัตราของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวน 6 คน (ร้อยละ 21.43) และเพศหญิงจำนวน 22 คน (ร้อยละ 78.57)

โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 29 คน (ร้อยละ 18.13 ของกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งมีอัตราของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.79) และเพศหญิงจำนวน 25 คน (ร้อยละ 86.21)

ซึ่งจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 160 คน มีนักเรียนเพศชายทั้งหมด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88 และนักเรียนเพศหญิงทั้งหมด 141 คน คิดเป็นร้อยละ 88.13

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงข้อมูลแบบเรียนวิชาภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนมีการใช้แบบเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งได้ ดังนี้

โรงเรียนที่ใช้แบบเรียน 博雅汉语 (Boya Hanyu) มีเพียงโรงเรียนเดียว คือ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนที่ใช้แบบเรียน 快乐汉语 (Kuaile Hanyu) มี 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย โรงเรียนอุทัย และโรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” คิดเป็นร้อยละ 50 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนที่ใช้แบบเรียน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) มี 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนอยุธยาสุรธรรม์ และโรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” คิดเป็นร้อยละ 33 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแบบเรียน 博雅汉语

ที่	รายละเอียด	$\bar{x}$	S.D.
1.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความทันสมัย และเป็นปัจจุบัน	3.90	0.73
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความน่าสนใจ	3.83	0.74
3.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการฟัง	3.63	0.66
4.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการพูด	3.88	0.71
5.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการอ่าน	4.00	0.77

6.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการเขียน	4.00	0.74
7.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	3.93	0.72
8.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการสอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน	3.63	1.02
9.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความสอดคล้องกับสภาพจริงของสังคมในปัจจุบัน	3.73	0.71
10.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริง	3.98	0.76

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของแบบเรียนมีการส่งเสริมทักษะทางการอ่าน และการเขียน มีระดับความคิดเห็นสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 แต่เนื้อหาในด้านการส่งเสริมทักษะการฟัง สอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีนนั้น มีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63

ตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแบบเรียน 快乐汉语

ที่	รายละเอียด	$\bar{x}$	S.D.
1.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความทันสมัย และเป็นปัจจุบัน	3.53	0.82
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความน่าสนใจ	3.46	0.79
3.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการฟัง	3.49	0.73
4.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการพูด	3.47	0.89
5.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการอ่าน	3.53	0.87
6.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการเขียน	3.49	0.89
7.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	3.50	0.92
8.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการสอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน	3.20	0.79
9.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความสอดคล้องกับสภาพจริงของสังคมในปัจจุบัน	3.53	0.84

10.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริง	3.60	0.88
-----	--	------	------

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของแบบเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริง มีระดับความคิดเห็นสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.60 แต่เนื้อหาในด้านของการสอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีนนั้น มีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20

ตารางที่ 4 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแบบเรียน 汉语教程

ที่	รายละเอียด	$\bar{x}$	S.D.
1.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความทันสมัย และเป็นปัจจุบัน	3.98	0.58
2.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความน่าสนใจ	3.90	0.54
3.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการฟัง	4.00	0.60
4.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการพูด	4.00	0.66
5.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการอ่าน	3.94	0.65
6.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการเขียน	3.94	0.68
7.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	4.02	0.68
8.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีการสอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน	3.92	0.72
9.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนมีความสอดคล้องกับสภาพจริงของสังคมในปัจจุบัน	3.92	0.72
10.	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริง	4.08	0.69

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบเรียน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) คิดว่า เนื้อหาของแบบเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริง มีระดับความคิดเห็นสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.08 แต่เนื้อหาในด้านของความน่าสนใจโดยภาพรวมของแบบเรียนนั้น มีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า แบบเรียนวิชาภาษาจีนทั้ง 3 เล่มนี้ มีคำศัพท์ ความทันสมัย การใช้ประโยชน์ และการเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของแบบเรียนวิชาภาษาจีนทั้ง 3 เล่ม มาปรับปรุงและพัฒนาโดยทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาจีนขึ้นใหม่ 1 เล่ม โดยแบบเรียนเล่มนี้จะมีการเน้นทักษะทั้ง 4 ด้านที่ผู้เรียนภาษาจีนเบื้องต้นพึงได้รับ ดังที่ สุริพร ไตรจันทร์ (2557) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะการเรียนการสอนมุ่งเน้นเพื่อวัตถุประสงค์ แต่ไม่มุ่งเน้นด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งหลักสูตรของไทยจะเน้นให้ฟังพูดก่อนถึงจะเริ่มอ่านเขียน แต่การเรียนการสอนในปัจจุบันจะเน้นเขียนและอ่านมากกว่านำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในการจัดทำเอกสารประกอบการสอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยก็ได้ปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 ตามผลงานวิจัยของธุมวดี สิริปัญญาธิติ ศิริเพ็ญกัมแพงแก้ว และจันทิมา จิระชูสกุล (2559) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเลือกใช้ตำรา/แบบเรียนของครูผู้สอนนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ของกลุ่มผู้เรียน และการเข้าถึงแหล่งตำรา/แบบเรียนของครูผู้สอนเป็นหลัก จึงทำให้การเลือกใช้ตำรา/แบบเรียนของแต่ละโรงเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเกือบร้อยละ 50 ของตำรา/แบบเรียนที่โรงเรียนเลือกใช้มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551

นอกจากนี้แล้ว จากผลการวิจัยของเฉินหลง (陈凌) (2008) ที่กล่าวว่า ปัญหาตำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นประกอบไปด้วย 1.ปัญหาด้านการเรียกชื่อ 2.ปัญหาด้านการแปล 3.ปัญหาด้านเครื่องหมายวรรคตอน 4.ปัญหาด้านลำดับขีด 5.ปัญหาด้านไวยากรณ์ นั้น ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะเหล่านี้ของผู้เรียน จึงได้ออกแบบให้เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาจีนที่ได้จัดทำขึ้นใหม่นี้ มีการเน้นย้ำในเรื่องของความถูกต้องในส่วน of เครื่องหมายวรรคตอน ลำดับขีดมากขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นไปอย่างแพร่หลาย เอกสารประกอบการสอน ตำรา หรือหนังสือเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็มีหลากหลายรูปแบบตามไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนว่าควรใช้แบบเรียนภาษาจีนใดเป็นหลัก เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น ส่วนมากผู้สอนมักจะเป็นคนเลือกแบบเรียนด้วยตนเอง โดยอ้างอิงจากหลักสูตรที่โรงเรียนหรือสถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น จึงทำให้เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของในแต่ละสถาบันการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน โดยการสร้างแบบสอบถาม ลงพื้นที่เก็บข้อมูล และวิเคราะห์ผลสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาผลการวิจัยในครั้งนี้มาจัดทำเป็นเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาภาษาจีน และส่งมอบให้กับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปใช้งานต่อไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้มีข้อเสนอแนะในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางหรือข้อสังเกตในการวิจัยครั้งถัดไป ดังนี้

1. ตำรา/แบบเรียน/เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในทุกระดับชั้น และทุกสาขาวิชา ทั้งนี้การเลือกใช้แบบเรียน ก็ขึ้นอยู่กับระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งแบบเรียนที่ดีสามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องความสนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหา สามารถปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ ตลอดจนพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ของผู้เรียนได้

2. ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของแต่ละโรงเรียน ได้มีการเลือกใช้แบบเรียนวิชาภาษาจีนที่มีความหลากหลาย ซึ่งแบบเรียนแต่ละเล่มก็จะมีแก่นหลักความรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้ที่แตกต่างกันออกไป โดยหาแบบเรียนที่เป็นกลางและใช้กันโดยทั่วไปได้ค่อนข้างยาก ดังนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการจัดทำเอกสารประกอบการสอนขึ้น และนำไปให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้จริงแล้วจึงนำมาประมวลผล จะทำให้แบบเรียนที่ได้นั้น มีคุณภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กฤตติกา เสวตอมรกุล. (2564). ภาษาจีน ภาษาที่น่าสนใจแห่งยุคสมัย. สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน. <https://www.tcjapress.com/2021/11/07/chinese-language-as-a-world-language/>
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี. (2563). การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า, 7(1), 33-39
- ธมวดี สิริปัญญาจิตติ, ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว และจันทิมา จิรชูสกุล. (2559). ปัญหาการเรียนการสอน ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 11(22), 8-19
- พสุภา ชินวรโสภาค (บรรณาธิการ). (2564). สถิตินักเรียนไทยในจีน. วารสารรายเดือน วิทย์ไมตรีไทย-จีน ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2564, 5
- สุริพร ไตรจันทร์. (2557). สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบันของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 6(2), 195-199
- 陈凌. (2008). 对外汉语教学教材问题分析. 荆门职业技术学院学报•教育学报, 23-26.
- 柯绣球. (2011). 泰国大学汉语教育教材使用情况调查分析[硕士学位论文]. 广西大学.
- 王曦. (2010). 对外汉语教材编写的几个细节问题. 语言教学研究(现代语文), 122-123.